

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Letna naročnina, Italija	Lir 17.000
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177	Letna inozemstvo	» 25.000
PODUREDNIŠTVO:	Letna inozemstvo, USA dol.	30
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Poštno čekovni račun: štev.	24/12410

Leto XXXIII. - Štev. 7 (1640)

Gorica - četrtek, 12. februarja 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Spoštujmo človeka

Preteklo soboto smo duhovniki pri brevirju brali odlomek iz pastoralne konstitucije »Cerkev v sedanjem svetu«. V odlomku je tudi naslednji stavek: »Več je človek vreden po tem, kar je, kakor po tem, kar ima« (GS 35).

Mislím, da je ta stavek razlaga 4., 5. in 6. božje zapovedi, tistih treh zapovedi, ki se tičejo človeka in njegovega dostojanstva. Danes so te zapovedi tem bolj sodobne, ker se največ greši zoper človeka in njegovo dostojanstvo.

Ni brez razloga, če sv. oče v svojih enciklikah in v svojih govorih posveča največ pozornosti prav človeku. Zdi se res čudno, da ravno danes, ko trdimo, da smo najbolj kulturni, najbolj napredni, da še nikoli v zgodovini ni bilo človeštvo na tako visoko kulturni stopnji, da mora Cerkev prav danes opozarjati na kršenje človeškega dostojanstva.

Dostojanstvo pomeni vrednost, ki jo ima človek zato, ker je človek. To se pravi zato, ker je razumno in svobodno bitje, ker je za svoja dejanja odgovoren, ker je sooblikovalec svoje zemlje in večne usode. Zaradi tega ima človek posebno dostojanstvo, posebno čast, ki jo je treba ceniti, spoštovati, čuvati.

Na to nas opozarja najprej četrta božja zapoved: Spoštuj očeta in mater! Ko začne Mojzes naštevati zapovedi, ki se tičejo človeka, začenja pri spoštovanju. Pa ne gre samo za spoštovanje staršev, gre za spoštovanje slehernega človeškega bitja. Saj apostol Pavel v svojih pismih lepo našteva, kako naj mož spoštuje ženo, žena moža, otroci starše in starši otroke. Dodaja pa tudi, da je treba spoštovati predpostavljene, verske in civilne oblasti in sicer zato, ker nosijo odgovornost.

NI VSAKA DEMOKRATICNOST DOBRA

V sodobni družbi pravimo, da smo demokratični. To je zelo prav in lepo. Toda demokratičnost ne pomeni, da moramo porušiti načelo spoštovanja, časti, dostojanstva. Če demokratičnost pomeni rušenje tistega pretiranega strahu med višjim in nižjim, ki je vladal v preteklosti, odpravo tistih zlaganih in pretiranih oblik spoštovanja, ki so včasih veljale v naši družbi, potem je demokratičnost na mestu. Če pa kdo meni, da zaradi demokratičnosti moramo odpraviti spoštovanje, ki ga dolgujemo drug drugemu, je to zelo zgrešeno in kvarno.

Zaradi demokratičnosti so danes skoro povsod po družinah odpravili »vikanje«. Mi starejši smo staršem še pravili »viki, ponekod tudi »oni«. Danes tega skoro ni več. Otroci pravijo staršem »ti«. Menijo, da na ta način pride do večje intimnosti in zaupanja med starši in otroci. Kjer je to res, je prav. Toda mnogokrat v takih družinah odpove načelo spoštovanja. V svoji »demokratičnosti« gredo starši tako daleč, da so oni, ki spoštujejo otroke, in ne obratno.

To je opažati tudi v šoli pri nekaterih vzgojiteljih, ki hočejo za vsako ceno biti »demokratični« in »napredni«. Posledica tega je, da izgine medsebojno spoštovanje, s spoštovanjem disciplina, z disciplino red v razredu in na šoli. Priče smo anarhij, ki danes vlada v številnih družinah in na šolah.

Načelo spoštovanja se potem prenese na človeka samega. Tudi človek kot tak ni več vreden cene in ne časti. Brez vrednosti postane njegovo življenje, zlasti življenje nerojenih otrok. Brez cene postane ostare in onemogel človek. Zato čimprej se ga odkrižajmo!

Včasih je bila v šolskih čitankah naslednja zgodba. Oče je gledal svojega sinčka, ki je rezljal leseno posodo. Pa ga vpraša oče: »Sinko, kaj delaš?« »Delam skledico, iz katere boš jedel ti, ko boš tako star kot naš ded.« Ded je namreč jedel sam zase v kotu in ne pri mizi z ostalo družino.

Danes sličnih vzgojnih zgodbic ni več v šolskih učbenikih, ker hočemo otroke vzgajati »v demokratičnem duhu«. Kakor da bi to pomenilo odpravo spoštovanja, reda, pokorščine.

TUDI TELO NI VEČ SPOŠTOVANO

To nespoštovanje se nadalje prenese na človeško telo. Ker živimo v dobi higijene, se polaga pretirana pozornost na snago. Vsaj vsak teden se moramo okopati, vsak večer si s ščetko umiti zobe, če mogoče vsak dan zamenjati srajco itd. V zameno se pa že v najmlajših otrokih ruši sramožljivost, ko pustijo starši, da poleti hodijo okrog nagl, češ naj se privadijo na nagoto. Črnci v Afriki se svoje nagote sramujejo in čim je mogoče, si preskrbijo kako cunj, da se pokrijejo. Evropejci pa smo začeli gojiti nudizem ne samo na plažah, temveč že povsod, kakor da bi to bilo napredno. V tem oziru prednjačijo zlasti pornografski filmi.

Izgubljanje spoštovanja do človeka se torej začne v družini in potem prodira na vsa ostala področja človeškega udejstvovanja, na škodo človeka samega in njegovega dostojanstva.

Ko se bomo na referendumu odločali za splav ali proti proti, se bomo odločali tudi za spoštovanje ali nespoštovanje človeka.

Bogastvo škofovske sinode 1980

Glede na pričakovanja more biti gotovo presojanje škofovske sinode kaj različno, vendar je zanesljivo bila in ostane zgodovinski dogodek, ki more dati veliko pobud tudi za naše konkretno pastoralno delo. Kakor je bila na sinodi za razpravljanje podlaga božja beseda in molitev, podobno bi morali povsod ravnati tudi mi sami.

Na sinodi so se pokazale zlasti tri reči: — kako različna so vprašanja okrog družine po celinah,

— kako težka in zapletena so ta vprašanja,

— teh vprašanj ni mogoče reševati brez odkritega in zavzetega pogovora (tudi z medicino, antropologijo, zakonci...).

Bogastvo sinode je v tem:

— da so škofje na njej prišli do pomembnih izkušenj,

— da je dala veliko pobud delu za naprej,

— da je zelo poglobila zavest o potrebni zakonske in družinske pastore,

— da je naslovila posebno sporočilo na krščanske družine, izročila papežu 43 predlogov in nakazala tudi pravice družin.

Pri poslanici krščanskim družinam je zlasti pomembno, da dojamemo njenega duha. Za tega duha je značilno:

Močna povezanost škofov z družinami — razumevanje za potrebe in položaj družin — iskrena želja pomagati družinam — optimistična spodbuda — pomen družine v Cerkví in za Cerkev ter družbo — zavest o težavah in zaupanju v božjo pomoč — vabilo zakoncem in družinam za sodelovanje.

OPOZORILO NA VEČ RECI

Sinoda je opozorila nas vse na naslednje reči:

Upoštevati je treba tudi čut vernikov kot vir spoznavanja resnice in upoštevati znamenja časov. Pozorni moramo biti na stopnje in vzgoji za zakon in družino. Poglobiti je treba antropološko in teološko pojmovanje zakramenta zakona. Teologija zakona mora hraniti vero. Neločljivost zakona in vprašanja poročenih razvezancev... Ženska in njena vloga v življenju. Povezanost zakona z različnimi kulturami. Mešani zakoni.

Med naloge družine sodi: Posredovanje novega življenja, vzgoja v družini, odkrivanje socialne in kulturne vloge družine, razumevanje družin v posebnih razmerah, apostolske naloge družine, priprava na zakon, zakonska duhovnost (Cerkev v mašlem), povezanost družin v raznih skupinah, vprašanje zveze med moškim in žensko izven zakona.

Družini je mogoče učinkovito pomagati le, če prav razumemo njene pravice. Vsak, tudi revež, ima pravico ustanoviti družino in pravico do pomoči, da more ta

Italijanska ustava daje možnost volivcem, da s posebnim glasovanjem (referendum) odpravijo kakšen državni zakon, ki se jim zdi nepravilen, škodljiv ali sploh nezakonit. Za vsak referendum je treba zbrati petsto tisoč podpisov in Ustavno sodišče v Rimu mora razsoditi in uradno izjaviti, ali je referendum sprejemljiv in izvedljiv. Potrebna je seveda tudi potrditev državnega predsednika.

Z referendumom smo že imeli opravka, ko je šlo za tem, ali naj se vpelje razporek. Ko je stopil v veljavo zakon, po katerem je v nekaterih primerih dovoljen splav, in ko so se pokazale ne kaj razveseljive posledice zaradi uvedbe splava, so nekateri začeli računati z novim referendumom. Ta naj bi pomagal doseči ali popolno odpravo možnosti za splav, ki ga katoliška morala že sama odklanja, ali pa vsaj delno spremembo že obstoječega zakona

družina obstajati. Med pravice sodi posredovanje novega življenja in skrb za vzgojo otrok, nedotakljivost življenja v zakonu in družini, stalnost zakonske zveze in družinske skupnosti, zagotovitev fizične, socialne, politične in ekonomske varnosti, primerno družinsko stanovanje, zavarovanje mladoletnikov in manjših pred pornografijo, alkoholizmom, mamili... Ni dovolj, da samo te pravice poudarjamo, ampak je treba za njihovo uresničitev tudi kaj storiti.

NALOGE PO SINODI

Med naloge pa sinodi sodijo pri nas te reči:

1. Zakon in družino postaviti bolj v središče pastoralne.

2. Še bolj poglobiti pastoralno in teološko delo.

3. V odkritem pogovoru o vprašanjih najti pravo pot, kjer indoktrinacija ni pravilna.

4. Laiki naj postanejo nosilci (subjekt) pastore, ko jih pritegnemo k aktivnemu sodelovanju.

5. Posebna naloga je duhovnost zakona in družine.

6. Posebna vprašanja (probleme) je treba vselej posebej reševati.

7. Močno mora biti poudarjena priprava na zakon.

8. Staršem je treba nuditi pomoč za vzgojo o spolnosti (antropološko, sociološko, teološko, človeško).

9. Skrbeti moramo za razumljivo govorico (jezik).

10. Utemeljevanja morajo biti uvidna (npr. odgovorno starševstvo, metode urejanja rojstev).

11. Civilni zakoni narekujejo pastoralno reševanje.

12. Potrebna je skrb za mešane zakone vseh vrst.

13. Pomembno je prizadevanje za človeško zrelost.

14. Študij družbenih razmer in okolja (npr. dolžnosti družbe do zakoncev).

15. Pojmovanje spolnosti in njenih razsežnosti.

16. Izvenzakonske zveze.

(Iz predavanja nadškofa dr. Al. Suštarja v Društvu slov. izobražencev v Trstu 12. januarja 1981).

■ Josef Pinkowski, ki je bil na čelu poljske vlade od lanskega 24. avgusta je odstopil, saj mu očitno ni uspelo rešiti težkih socialnih in političnih problemov, ki pretresajo državo. Nasledil ga je general Jaruzelski, ki je bil v zadnji vladi obrambni minister. Da je prevzel vojak predsedstvo vlade, je zgovoren opomin delavcem, naj ne prekoračijo dopustnih mer v borbi za svoje pravice.

(kot manjše zlo), ki naj bi po novi uredbi dovoljeval le terapevtski splav (pri mladoletnicah s privoljenjem staršev). Radikalna stranka je pa predlagala referendum, ki naj bi dosegel popolno odpravo prepovedi za vsak splav. V tem primeru bi bil splav praktično vedno in vsakomur dovoljen v prvih devetdesetih dnevih nosečnosti.

Po potrebnih pripravah in včasih tudi po nepotrebnih razpravah so bili Ustavnemu sodišču predloženi načrti za 12 referendumov. Sodišče je le šest sprejelo kot utemeljene. Tako bomo spomladi morali na volišča, oddati svoj glas in povedati, ali hočemo ali nečemo: dovoljenost splava brez kakršne koli omejitve; samo delno dovoljenost splava (terapevtski splav); odpravo dosmrtnosti in zakona Cossiga proti terorizmu; odpravo vojaških sodišč in odvzem orožja tistim, ki ne pripadajo policijskim organom.

Vsi ti predlogi so že izzvali marsikatero razpravo in jo še bodo. Kakšno je naše mnenje, kakšna bo naša sodba? Na prvi pogled bi katoličan ne smel imeti posebnih dvomov in težav. Če pa nimamo jasnih idej, da bi lahko mirno in odločno kot katoličani povedali, kaj mislimo in kaj želimo, je zelo potrebno, da o tem razmišljamo, se poglobimo v stvarnost in skušamo najti odgovor, ki ga od nas pričakujejo in zahtevajo božji zakon, skrb za občni blagor in rast naroda.

Po svojih močeh se bomo tudi mi potrudili in našim bralcem pomagali do jasnosti v idejah in odločnosti v nastopu.

L. Šk.

■ Italijanski zunanji minister Emilio Colombo se je v Švici sestal v zvezni prestolnici Bernu s tamkajšnjim zunanjim ministrom Aubertom. Colombo se je zahvalil Švici za pomoč, ki jo nudi potresnemu področju v južni Italiji. V ospredju pogovorov pa je bilo vprašanje italijanskih izseljencev v Švici. Švicarska vlada namreč pripravlja nov izseljeniški zakon, po katerem naj bi dobili tuji delavci več pravic in bi bili olajšani pogoji za sezonske delavce.

Po manjšinskih srečanjih

V zadnjem času smo imeli kar dve večji manjšinski zborovanji v Italiji: prvo sredi januarja v Rimu, drugo v začetku tega meseca v Vidmu. Na obeh so nastopali visoko kvalificirani predavatelji — vseučiliški profesorji s področja prava, jezika, slova ali teologije — ter sodelovali tudi predstavniki raznih manjšinskih narodnostnih skupnosti v Italiji. O tem je poročal obširno tudi naš list.

Bralcu in sploh človeku, ki bolj ali manj pozorno zasleduje dogajanje v državi, to ne more kar tako mimo. Posebej, ko prireja podobna srečanja krog, ki je najbližnji idejno vladajoči večinski stranki. Vse to lahko daje resno misliti. Kaj pa?

Italijanska javnost je na splošno imela vedno malo smisla za obravnavanje manjšinskega vprašanja, kar se je potem zrcalilo — naravno — tudi v zadržanju in politiki strank samih. Če pa pogledamo nekoliko čez plot, lahko ugotovimo, da je npr. v deželah Evropske skupnosti danes še veliko manj posluha za te probleme. Tu imamo v mislih zlasti Francijo, ki svojih Baskov, Bretoncev, Alzačanov (pa še dalje Korzičanov) sploh ne prizna kot samostojne narodnostne ali etnične skupnosti, kaj šele kot manjšine! Nič boljše se ne godi Škodom ali Valežanom v Veliki Britaniji. Kot je bilo razvidno iz referata evropske parlamentarne zborovanju v

Izrojena kitajska kulturna revolucija

Ob sodbah, ki so bile nedavno izrečene zoper deset protirevolucionarjev iz skupine Lin Piaa in Čing Čang, je časopisje zapisalo, naj ta proces pripomore, da se ti časi ne bodo nikdar več ponovili. Da pa ne bo več prišlo do takšnega brezvladja in nasilja »kulturne revolucije«, je potrebno okrepiti pravni sistem in uveljaviti načelo, da so pred zakonom vsi enaki, tisti pa, ki opravljajo javne funkcije, pa da morajo zakon spoštovati.

Ves kitajski tisk je objavil komentar partijskega lista »Renmin Ribaa«, v katerem je rečeno, da »je cesarica Čang Čing« (Maova žena) leta 1967 sprožila v pokrajini Henan val nasilja s tem, da je 172 ljudi, predvsem partijskih delavcev, obdolžila vohunstva in da so pristaši kapitalistične poti. Posledica je bila 37 ubitih, 300 aretiranih. Enega od teh so ubili, druge pa žive zakopali. Kot pravi list, je Čang Čing zločince pohvalila, da so junaki.

V času »kulturne revolucije« so razglasili za protirevolucionarja vsakogar, ki se ni strinjal s smerjo te revolucije. Samo v Sanghaju so obravnavali 249.000 primerov takega kritiziranja in ubili več kot milijon ljudi. Oblastem so med drugim prijavili nekega petletnega otroka, ker je obesil mački okrog vratu značko z likom Maoetunga, nekega smetarja pa so razglasili za protirevolucionarja, ker je čistil Maov kip tako kot da bi ga želel zadaviti. Kaznovan je bil tudi tisti, ki so ga zalotili, da je vrgel časopis z Maovo sliko v kanto za smeti. Neka mati je morala plačati deset fenov za naboj, s katerim so ustrelili njeno hčer, češ da je bila protirevolucionarka.

Na kulturnem področju je nastala ogromna škoda. Tristo milijonov mladih ljudi se ni moglo šolati; sežigali so knjige kitajskih klasikov, ker so veljale za fevdalno in meščansko dediščino. Razumništvo je »kulturno revolucijo« komaj preživelo. Neki profesor se jim je zdel tako nevaren, da so njegov prah kar dvakrat žagali.

V tem času je prišlo do nove religije množic: da bi dobili navodila in navdih za delo, so se delavci vsako jutro klanjali proti vzhodu, uslužbenci pa pred Maovo sliko. To so delali tudi zvečer, ko so prinašali poročila o svojem delu tistega dne. Sodni proces je tako ob odkrivanju zločinov »tolpe štirih« opozoril na potrebo, da se tudi »kulturno revolucijo« dokončno politično oceni in obsodi.

Vidmu, ni od same Evrope danes veliko pričakovati...

Italijanska stvarnost danes bolje pozna problem narodnih manjšin in se ga po svoje loteva. Za Južno Tirolsko je našla maksimalne rešitve, za Dolino Aosta ima za tamkajšnje razmere zelo zadovoljiva stališča. Tako npr. v Bocnu lahko povsod najdeš dvojezično toponomastiko v integralnem smislu. V Aosti pa celo marsikje zaslediš kar samo francoske uradne ali ulične napise (tako na pročelju deželne palače piše samo Palais du Gouvernement Régional...!).

Le za Slovence v Italiji ni še prišlo do prave in pravične rešitve. Bo kdaj do nje prišlo? Bo ustavi in Osimu zadoščeno? Ali bomo ostali le pri simpozijih in učnih zborovanjih?... - *Manjšinec*

■ V Padovi so člani neke neofašistične skupine umorili dva mlada karabinerja, ki sta jih presenetila v sumljivem zadržanju. Pri streljanju pa je bil ranjen tudi 22-letni Giuseppe Fioravanti iz Rovereta, član skrajnodesničarske »Terza posizione«. Njega so pajdaši kasneje odložili in je tako padel v roke policijskim oblastem. Fioravanti je bil pred leti idol televizijskih igralcev, ko je nastopal v vlogi sina v televizijski nadaljevanki »La famiglia Benvenuti«.

Izročitev evangelija slovenskim goriškim birmancem

Bodoči slovenski birmanci razlagajo prisotnim svoje leto birmе

V nedeljo 1. februarja so bodoči slovenski birmanci pri sveti maši slovesno sprejeli Evangelij kot vodilo za odgovorno krščansko življenje. Izročil jim ga je župnik pri Sv. Ivanu v Gorici msgr. Franc Močnik. Pri tej maši je sodelovala goriška mladina, predvsem pa zbor »Kekec« in veliko število skavtov.

Vsak birmanec je imel posebno zadolžitev (od branja prošnje, uvodov, beril, streženja, pobiranja miloščine in darov ter prodajanja časopisov, saj smo ta dan povezali z nedeljo katoliškega tiska). Vse so pripravili sami pod vodstvom g. kaplana Marjana.

Osnovna točka slovesnosti je bila po pridigi, ko so birmanci predstavili župniji svoje leto birmе (koliko jih je, kako uporabljajo svoje delovne pole, svoja raziskovanja, kako se skupaj pripravljajo na življenje odraslega kristjana — pričevalca za Evangelij...).

Sledil je blagoslov evangelijev, ki so čakali na oltarju. Za tem je stopila pred mikrofonom mama ene birmanke in povedala pomembne besede:

Zelja staršev letošnjih birmancev je, podeliti jim najboljšo vodilo za življenjsko pot — Evangelij. Zato prosimo gospoda župnika, da našim otrokom izroči Jezusov evangelij. Obenem v imenu staršev dajem zagotovilo, da bomo mi prvi dali zgled zavzetosti za božjo Besedo in jo želimo spremeniti v življenje.

Gotovo je bil to eden najvažnejših razlogov, da smo se odločili za to simbolično slovesnost. Leto birmе je za starše, botre in celo družino mogoče zadnja velika priložnost, da zadiha in zaživi svojo vero skupaj s svojimi otroki, ki hočejo polnost življenja. Take slovesnosti so tudi priložnost za spraševanje vesti vsej župniji: Kakšen zgled pričevanja za Evangelij dajemo naši mladini?

Po besedi staršev je prišel vsak birmanec pred oltar (zbrani so bili vsi okrog oltarja) in sprejel knjigo evangelija z vzklikom: Hvala, tebi, Kristus!

Z Evangelijem v rokah so mlada grla birmancev in ostale mladine ob spremljavi kitar zapela čudovito pesem:

Beseda dana nam je na pot življenja in luč, ki bolj kakor sonce svetljam. Naj tvoja pot se le kvišku, k Bogu vzpenja, če On te kliče, ne hodi kam drugam.

Pusti drobnarije, čas hiti, zbiraj si zaklade večnosti.

Vsak dan prinaša nam mnogo doživetij, a mi pozabljamo, kaj je naš namen. Ljubezen božja pa noč in dan nam svetli in z lučjo milosti cilj je osvetljen.

Pusti drobnarije...

Da ne bi pozabili, »kaj je naš pravi krščanski namen«, smo potem prosili pri vsej maši in se s to mislijo razšli pred cerkvijo sv. Ivana.

Župnijski svet

Lepe in nelepe reči o tržaškem radiu

Neka poslušalka tržaškega radia Trst A je poslala naslednje pismo:

Da se ne bi kdo začuden spraševal, kdo in kje je tisti plemeniti prijatelj, ki v hitrem tempu naše dobe najde čas za lepe obiske, vam takoj povem, da je to RAI Trst, postaja A.

Cel niz rubrik ima v svojem vsakodnevem programu, da si lahko vsak po želji izbere svoje. Namen tega članka pa je, da se starejše osamljene in bolne osebe ob začetku leta iskreno zahvalijo tej koristni ustanovi, ker jim ni dana možnost, da bi drugje našli družino in razvedrilo, ki je vsakemu človeku potrebna.

Predvsem so tu dnevne novice. Starejšim ljudem navadno prej opeša vid kakor sluh, zato ne morejo brati časopisov; pa se kar večkrat na dan pojavi prijatelj obveščevalec, ki po nevidni poti pride v njegovo samoto ter mu naniza dnevne vesti. In koliko je drugih zanimivih rubrik, katerim osamljeni ljudje zvesto sledijo skozi vse leto! Veliko smo zvedeli o požrtvovalnem delu Cirilmetodove šole in marsikdo se osebno spominja časov, ko je avstrijska oblast z ene strani obljubljala, z druge pa stiskala in z rokavicami ovirala tako, da je bila na šolskem ozemlju neprestana borba za obstoj in pravice Slovencev. Še bolj živo pa se premnogi spominjajo časov črnih srajc, ko so naši zavedni možje trpeli v ječah in konfinacijah. Intervjuji s temi trpinji, ki so se vrstili v minulem letu, so nas pretresli, zakaj malokdo je vedel, koliko so pretrpeli za svoj narod, dokler tega nismo slišali od njih samih. Spominjam se »besed, zdaj že pok. dr. Slavka Tuša, s katerimi je zaključil svoje pripovedovanje: »Končal sem. Zgodovina bo sodila.« In zgodovina bo — ali je že sodila —, da so bili to veliki možje, majhnega, preganjane naroda.

Tudi rubrika »Slovenska duhovščina pod fašizmom« je pretresljiva. Če ne bi msgr. dr. Rudi Klincev nič drugega storil v svojem življenju kot to, da je opisal na podlagi dokumentov del — s črtno prekrita zgodovine naših duhovnikov, zaslužni mesto v krogu velikih mož. Rubrika se nadaljuje in bridko presenečeni sledimo poti, ki jo je prehodil državni poslanec — duhovnik Virgil Šček. Mladina se ob poslušanju morda čudi, kako je bilo mogoče kaj takega. Starejši pa ob poslušanju ponovno doživljajo čase, ki so jih sami preživljali. Vse to jim nevidni prijatelj RAI prinaša v njihovo osamljenost. Kako bi mu ne bili hvaležni?

Verska ura in nedeljska maša ima med osamelimi in bolnimi lepo število zvestih poslušalcev. Spominjam se, ko me je pred leti ustavil 80letni mož in vprašal: »Povej mi, zakaj ni več nedeljske maše po tržaškem radiu? Vrtim in iščem, maša je, toda v latinščini ali italijanščini.« »Stric, v Trstu imamo v poletnem času eno uro naprej, zato morate poslušati ob osmih, ne ob devetih.« »Hvala, hvala! Bal sem se, da je ni več.«

Se to se mi zdi vredno, da napišem: Svoj čas so bile v postnem času poleg pridig tudi oddaje radijskega odra z versko vsebino. Osamljena zakonca sta si vsako soboto poleg sprejemnika postavila znamenje, ki naj bi ju opozorilo na določeno oddajo. Drug primer zasledim v pismu iz tujine datiranem 1. 1. 1968: »Tržaški radio ima zveste poslušalce in poslušalke tudi v mojem domačem kraju pod zelenim Pohorjem. Morda bi bilo dobro, da spravite nekaj tržaškega materiala na celovško postajo, katera se pri nas veliko bolje sliši.« (Slo je za igre z versko vsebino). In naj tu omenim tudi igre po italijanskem radiu z versko vsebino, ki smo jih v minulih letih slišali kar precej! Vse to je bilo osamljenim in bolnim v razvedrilo in tolažbo. Zdaj je tega zelo malo, ali nič. Zakaj tako?

Morda bo kdo rekel: »Ali naj bodo radijski programi ubrani samo na to zvrst oddaj?«

Nikakor! Lepi so koncerti, lepa rubrika Mi in glasba, kjer slišimo nekaj o svetovno znanih skladateljih in vmes odlomke njihovih skladb; prelepo je petje naših zborov in ne najdem besed hvalečnosti za radost, ki jo osamljenim ljudem posreduje prijatelj RAI. Tudi otroške oddaje so ljubke. Vsi vemo, da »Starost gre na otročje«, zato tudi poslušanje otroških oddaj starega človeka razvedri.

Jutranji almanah je tudi zanimiv. Prof. J. Pirjavec na primer nam je posebno v prejšnjem ciklusu posredoval marsikaj zelo zanimivega, kar je bilo do zdaj znano le redkim. V arhivih tujih držav je skrbno poiskal dokumentarne vesti, ki so v zvezi z našim malim narodom; tudi glasbo zna izbrati primerno svoji oddaji. Skoda le, da se mu včasih primeri kak spo-

drsljaj, ki nikakor ni v čast visoko izobraženemu in široko razgledanemu profesorju, kot je on. Dne 29. 12. 1980 je na primer rabil za izraz duhovnik zanimljivo besedo: »far«. Ponavljam: škoda, ker so njegove oddaje dobro pripravljene in jim z užitkom sledimo, toda izobražen človek bi nikoli ne smel segati v besednjak prostskih besed.

Koliko bi lahko še povedali o »prijatelju osamljenih«! Zelo zanimive so oddaje oziroma intervjuji. Le preveč pogosto se opaža zadrega z dodatnimi: in, mmh, tako, ne vem, nekje... skratka: iskanje prave besede. Seveda, poslušalci ne vemo, kako je človeku, ko stoji pred mikrofonom. Ni pa vedno tako. So intervjuji in žive oddaje, kjer teče vse gladko in brez zatikanja, to je res prijetno poslušati. Tako oddajo z zanimivo vsebino smo poslušali sredi decembra: Med dvema ognjema. Nič jecljanja, ne pri skupinah študentov, ne pri organizatorici in voditeljici oddaje. Kar nehoti mi je ušel vzklik: Kako lep je naš jezik, če je brez dodatkov! Blagor mladini, ki ima toliko možnosti za vsestransko izobrazbo! Blagrujemo vas in vzpodbujamo: Izkoristite leta šolanja, da vam v poznejših letih ne bo žal!

Tako, dragi, nevidni prijatelj RAI. Pismo je dolgo. Je pa v naši deželi tudi mnogo osamljenih, ki si jim TI večkrat edini prijatelj. Preden zaključim, dovolim, prosim, da napišem še eno prošnjo: Tudi šale osamljeni radi poslušajo. Smeh je polovica zdravja. Nikar pa prostskih šal! Te pusti v zakonitih »oštarajah«!

Veliko uspehov v letu 1981, in še enkrat: Prijatelj osamljenih, hvala!

Hvaležna poslušalka

★

Besede poslušalke tržaškega radia moramo dopolniti z naslednjo novico. Kot se naši bralci verjetno še spominjajo, smo se tudi v našem listu lanske leto pred veliko nočjo oglasili s protestom zaradi neke oddaje na radiu Trst A, ki je globoko žalila versko čustvovanje slovenskih vernih ljudi. V zvezi z omenjeno oddajo je deželni svetovalec dr. Drago Štoka vložil na deželno upravo vprašanje, kaj misli deželna uprava glede tiste oddaje na radijski postaji, ki je javna ustanova. Na vprašanje je 2. februarja 1981 dobil pismen odgovor, ki ga je dal deželni odbornik Barnaba. Ta pravi:

»Tekst zadevne radijske oddaje mi je izročilo vodstvo postaje Rai TV Trst. Tekst je obsodbe vreden, ne v kolikor kritizira Cerkev, ki v svojem človeškem elementu lahko zaide tudi v zmote in pogoške, temveč zaradi kategoričnih trditev zoper vero.

Prireditelji oddaje namreč prikazujejo korenit in totalen kontrast med Kristu-

som na eni strani in vero na drugi strani. Ta kontrast je vsaj sporen, a vsekakor globoko žaljiv za tiste, ki verujejo in živijo po veri.

V družbi, ki resnično spoštuje idejni pluralizem, je neprimerno, da neka javna ustanova v kateri koli kulturni oddaji žali ideale in vrednote nekega in celo velikega dela poslušalcev.

Zaradi tega se strinjamo z zaskrbljenostjo vprašujočega glede zasmehovanja vere in žalitve verskih čustev širokega kroga slovenskih poslušalcev katoliške vere. V tem smislu smo tudi posredovali pri vodstvu Rai Tv v Trstu.

Tržaška radijska postaja Trst A zahaja vse prepogosto ne v svojem človeškem elementu, saj jo vodijo ljudje, temveč v svojih ideološko opredeljenih sodelavcih v žalitve drugače mislečih in v propagiranju ekstremističnih idej, ki niso konstruktivne za naše zamejsko ljudstvo.

Liturgično povišanje praznika sv. Cirila in Metoda

Kot znano, je papež Janez Pavel II. 31. decembra 1980 razglasil sv. brata Cirila in Metoda skupaj s sv. Benediktom za zavetnika Evrope. Praznik sv. Benedikta, 11. julija, se od njegove razglasitve praznuje kot »festum«, t.j. praznik, ki vključuje pri sv. maši Slavo, pri brevirju pa v uri bogoslužnega branja, v hvalnicah in večernih besedilih iz skupnega dela za svetnike.

Praznik sv. bratov sv. Cirila in Metoda se praznuje v vesoljni Cerkvi (razen v Sloveniji, kjer je 5. julija) 14. februarja, ki je smrti dan sv. Cirila. Do sedaj je imel oznako »memoria« (spomin), to se pravi bil je obvezen za vso Cerkev, a bogoslužje je bilo navadno.

Po njuni razglasitvi za sozavetnika Evrope je pa sv. Kongregacija za zakramente in božje čiščenje 18. januarja letos objavila odlok, da je bil praznik povzdignjen na stopnjo »festum«, kot je že praznik sv. Benedikta. Pri maši se torej molči Slava, v brevirju na koncu beril Tebe Boga hvalimo, psalmi z antifonami in berili pa so razen v dnevni in sklepni molitveni uri praznični.

Dr. Suštar pri dunajskem kardinalu

V četrtek 22. januarja je ljubljanski nadškof dr. A. Suštar uradno obiskal dunajškega nadškofa kardinala dr. Franca Königa. Obiskal je tudi pastoralni inštitut in Tajništvo avstrijskih škofovskih konferenc ter papeškega nuncija dr. Cagna, ki je bil svoj čas papežev zastopnik v Jugoslaviji. Nadškof Suštar je povabil kardinala Königa, naj obišče Ljubljano.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ V Turinu je policija aretirala Mauriceja Bignamija, terorista, ki je pripadal skupini »Prima linea« in ga je policija že iskala od leta 1977. Obtožen je raznih umorov. Zoper Bignamija je bilo izdanih kar 17 zapornih nalogov. Da so teroristi navadni zločinci, so znova dokazali, ko so z Bignamijem na čelu hoteli oropati neko zlatarno. Pri tem početju pa jih je policija presenetila in Bignamija ranila v nogo. Ostalim teroristom je uspelo zbežati.

■ V Parizu sta se na 37. francosko-nemškem vrhu od konca zadnje svetovne vojne sestala zahodnonemški zvezni kancler Helmut Schmidt in francoski predsednik Valéry d'Estaing. Srečanje je trajalo dva dni. Državnika sta proučila mednarodni položaj v luči sprememb v amerškem vodstvu države in zaostrenih odnosov med Vzhodom in Zahodom. Poudarila sta skupno odgovornost, ki jo imata Francija in Zahodna Nemčija do ostalega sveta in našela nekaj skupnih nalog, ki jih je treba upoštevati. Te so boj proti lakoti, revščini in nerazvitosti, povratek na denarno in gospodarsko ustaljenost ob uimerjeni rasti cen nafte in miroljubne izrabe jedrske energije.

■ Španski kralj Juan Carlos I. je pretekli teden obiskal baskovske pokrajine, kjer ga je prebivalstvo sprejelo zadržano, ponekod tudi sovražno. Ko je v baskovskem svetem mestu Guernica pozval domačine, naj delajo za spravo in mir in da baskovske ustanove niso ovira za špansko enotnost, so pripadniki separatističnega gibanja »Heri Batasuna« prekinili kralja z vzkliki, da hočejo neodvisno Baskijo, zapeli baskovsko himno ter dvignili stisnjene pesti.

■ V komunističnih režimih je pač tako: če pogreši partija, se ta znese nad svojimi člani. Tako je bil v Varšavi izključen iz poljske združene delavske partije bivši

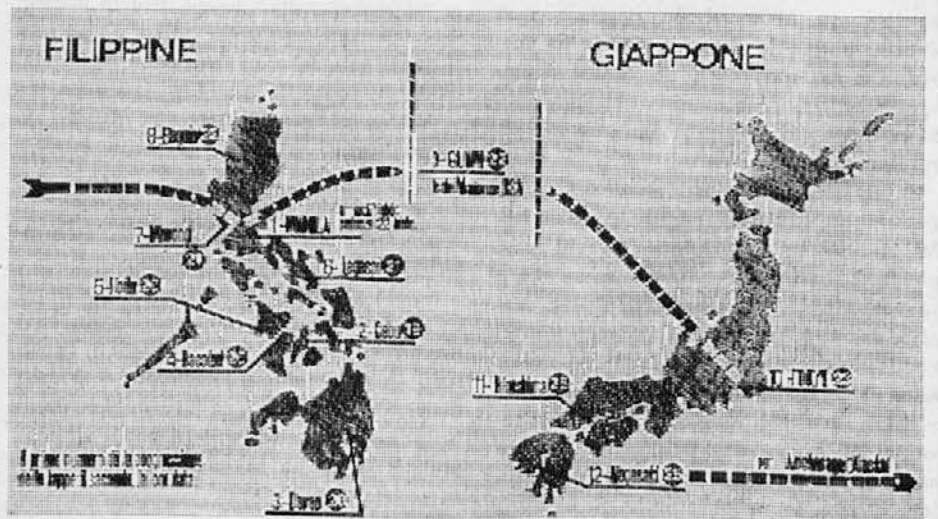
poljski ministrski predsednik Piotr Jaroszewicz. Njegova politika da ni ustrezala stvarnim zahtevam poljske države. Odgovore naj bi bil za podražitve živila leta 1976, zaradi česar so delavci iz Radoma in Ursusa uprizorili protestne akcije.

■ Na kongresu Zveze demokratičnega centra, ki je na vladi v Španiji od Francove smrti, je bil za novega predsednika te politične grupacije izvoljen za predsednika Agustín Rodríguez Sahagún, za glavnega tajnika pa Rafael Calvo Ortega. Dosedanji predsednik demokratičnega centra Adolfo Suarez je zborovalce opozoril, naj se izogibajo odklonov na desno. Za novega predsednika vlade namerava Zveza demokratičnega centra namesto Suarezja, ki je pretekle dneve odstopil, imenovati bankirja Leopolda Calva Sotela.

■ Novi severnoameriški predsednik Reagan je naslovil na ljudstvo razglas, v katerem ga je opozoril na težko gospodarsko krizo, najtežjo od leta 1929. »Grozni nam gospodarska katastrofa strašnih razsežnosti,« je dejal Reagan. »Stara zdravila nas ne morejo več rešiti.« Po njegovem bo treba hkrati pobijati inflacijo in brezposelnost. »Zvezni proračun je ušel kontroli,« je še zatrdil Reagan ter napovedal, da bo letos septembra primanjkljaj presežal 80 milijard dolarjev, državni dolg pa naj bi prekoračil »nepojmljivo« vsoto tisoč milijard dolarjev.

Nasprotnik splava je postal ameriški minister

Novi severnoameriški predsednik Reagan je imenoval za zdravstvenega ministra senatorja Richarda Schweikera. Gibanje »Pro life« (za življenje) je to imenovanje navdušeno pozdravilo, saj je Schweiker znan kot odločen nasprotnik splava, velja pa tudi za prijatelja revežev.

V ponedeljek 16. februarja bo sv. oče nastopil enajstidnevno pot na Daljni Vzhod. Obiskal bo Filippine, otok Guam v Tihem oceanu in Japonsko. V Rim se bo vrnil v petek 27. januarja

Srečanje med goriško in novogoriško občino

Na povabilo goriške občine sta se prvič po obnovitvi občinskega sveta sestala odpora občine Gorica in skupščine občine Nova Gorica. Sestanku sta prisostvovala tudi generalni konzul SFRJ v Trstu Cigoj in predsednik goriške trgovinske zbornice Lupieri.

Goriški župan Scarano je v svojem govoru poudaril, da predstavlja srečanje utrditev že obstoječih dobrih odnosov med občinama in v širšem okviru ter je obenem priložnost za poglabitev in rešitev še odprtih vprašanj.

Govoril je tudi o slovenski narodni skupnosti v Italiji, ki prevzema odgovornost na najvišjih ravneh tako v goriški občini kot tudi v goriški pokrajini. To dejstvo dokazuje tudi spoštovanje, ki ga slovenska manjšina uživa kot izraz kul-

turnega pluralizma in kot dejavnik družbene in socialno gospodarske obogatitve. V luči teh ugotovitev se bo goriška občinska uprava prizadevala, da bo prišlo do uresničitve takih ukrepov, ki bodo omogočili njen nadaljnji razvoj.

Glede konkretnih stvari sta se odbora dogovorila za čimprejšnjo ustanovitve treh komisij, ki naj obravnavajo in rešujejo vprašanja na področju načrtovanja ozemlja in ekologije, gospodarskega sodelovanja in kulturne ter socialne dejavnosti.

Izraženo je bilo tudi prepričanje, da omenjene komisije ne bodo samo izraz nekega vpludnostnega razpoloženja, kot se je to večkrat dogajalo v preteklosti, ampak naj stvarno pristopijo k reševanju vprašanj medsebojnega interesa, katerih ni ravno malo.

Nekaj misli ob upravljanju sovodenjske občine

Sovodenjska občina je ena tistih, ki ima upravo večinskega sistema, ker nima 5.000 prebivalcev. Občinski svet sestavlja tako 12 svetovalcev večine in 3 manjšine. Zaradi tega se lahko reče, da stranka, ki zmagala na volitvah, upravlja občino po mili volji. Manjšinski svetovalci imajo pri tem le relativno moč: oni lahko predložijo probleme, lahko kritizirajo ob raznih postavkah, včasih lahko postanejo celo jeziček na tehtnici, če se enotnost večine ob kakem primeru podere.

V prejšnji mandatni dobi bi se manjšina v zvezi z glasovanjem o proračunu za leto 1980 lahko odločilno uveljavila, saj se je običajna večina zaradi posojila, ki ga je proračun vsoboval, znašla v manjšini, pa se svetovalska skupina SSK ni zavedla svoje vloge. Seveda za take spodrsilaje ne smemo kriviti le omenjene svetovalske skupine. Del krivde nosi tudi centrala.

Občino Sovodnje sestavlja več vasi. Ko stranke pripravljajo svoje liste za občinske volitve, pazijo, da nanje vključijo kandidate iz vseh vasi. Saj ti najbolj poznajo razmere v svojem kraju in so zato dolžni, braniti interese svojih vaščanov. Od ustanovitve občine leta 1951 upravlja občino Občinska enotnost, t.j. povezava strank PSI in PCI. Le v prvi dobi so bile tri liste: »Demokratska fronta Slovencev«, ki je zmagala, »Demokratska zveza in PCI«.

Od drugih volitev do zadnjih so odbor z majhnimi spremembami upravljali zmeraj isti ljudje. Morda je bil to vzrok, da je ob zadnjih volitvah PCI vedno bolj jemala glasove PSI. Seveda pa je treba tem odbornikom dati tudi priznanje: pokazali so se odločni v obrambi narodnih interesov, kot je bil primer volitev v šolske okraje, pazili so na finančno neodvisnost in samostojnost svoje uprave, v zadevi okoli župana Čučuta so mu nudili odločno podporo.

Kljub vsemu pa se je izkazalo, da se tridesetletna upravna politika, vodena zmeraj na enak način, sčasoma obrabi. S tem dejstvom se sedaj soočuje današnja uprava. N. pr. telovadnica. »Primorski dnevnik« je 9. maja 1979 zapisal, da bo objekt stal 200 milijonov lir. Danes pa samo straha, ki jo pravkar gradijo, stane 67 milijonov lir. Ali: za razširitev ceste Rubije-Vrh je danes potrebnih 150 milijonov lir. Pred nekaj leti bi bila vsota znatno manjša. Zaman so svetovalci SSK ob vsaki priložnosti ob odlašjanju uresničevanja sklepov opozarjali na inflacijo, ki neprestano žre milijone.

Zato bo prav, če pregleda sedanja občinska uprava vsa začeta dela, ki jih je podedovala od prejšnje uprave. Saj se bo lahko izkazalo, da načrt, ki je bil pred časom pravilen, ne odgovarja več današnjim potrebam. Kakor se je n. pr. zgodilo s cesto na Peči ali s cesto s Stradale mimo letališča proti Štandrežu. Načrt prejšnje uprave namreč ni predvideval zaprtja ceste čez železniško progo pri Štandrežu. Danes je ta cesta za prebivalce Peči brez pomena, saj nima nobene zveze s Štandrežem. Skoraj dva km asfaltirane ceste služi sedaj samo nedeljskim izletnikom in kakšnemu redkemu kmetu. Edino zadovoljna je zadruga I.T.E., ki ima v goriški industrijski coni svoja skladišča in se je pridno poslužuje. Torej: delo, napačno načrtovano, ki naj bi služilo interesom sovodenjske občine, služi sedaj goriškim!

Z GORIŠKEGA

Nedeljski koncert v Ronkah

V nedeljo 8. februarja smo bili deležni v župnijski cerkvi v Ronkah res lepega koncerta, ki ga je imel zbor Novega sv. Antona iz Trsta. Namenjen je bil zlasti Slovincem, ki živijo na Laškem; vendar je bilo tudi italijanskih in okoliških poslušalcev kar precej.

Najprej so bile v cerkvi večernice, pri katerih je zbor sodeloval s petjem litanij. Že samo to petje je marsikoga pritegnilo k poslušanju. Sledil je koncert, ki je bil razdeljen na dva dela: v prvem je nastopil mešani zbor; v drugem pa samo moški. Zbor je pozdravil in predstavil predstavnik slovenskih vernikov na Laškem Karlo Mučič. Med drugim je dejal, da »je petje nekaj bistvenega v našem življenju in ni si mogoče predstavljati veselo družbe brez tega.« Na kratko je tudi orisal zgodovino zbora, ki obstaja že od začetka našega stoletja in ni niti med fašizmom prekinil svojega delovanja.

Koncert je torej pričel mešani zbor, ki je ob spremljavi orgel zapel sedemcer-

kvenih pesmi slovenskih avtorjev; med temi je bila tudi Tomčeva božična »Radujte vsi krogi se zemlje«. V drugem delu, ki ga je izvajal moški zbor, smo slišali kot prvo latinsko »Jesus, dulcis memoria«. Sledilo je osem slovenskih svetnih pesmi, od katerih sta bili dve Vrabčevi in ena Bratuževa. Posamezne pesmi je povezoval Marjan Kravos. Po končanem koncertu sta zbora skupaj s celo cerkvijo zapela zahvalno pesem. Laški Slovenci so se z njo zahvalili za nepozabno popoldne, pa tudi prosili, da bi to ne bilo zadnje.

Iz ust raznih ljudi sem po koncertu slišal, da se je zbor res dobro odrezal. Zapel je zelo prepričljivo in navdušeno, pa tudi glasovi so bili uliti in polni. Vsa čast gre seveda zlasti dirigentu.

Vsako tako ali podobno prirediteljev pa moramo Slovenci »zaliti«. Zato so požrtvalne slovenske žene vse prisotne povabile v župnijsko dvorano in jim odlično postregle.

Prisotnih je bilo tudi več osebnosti; med temi član tržaškega občinskega sveta dr. Aleš Lokar, novi predsednik društva »Anton Gregorčič« dr. Bernard Spacapan in odbornica goriške pokrajinske uprave Marija Ferletič. Slednja je v imenu goriške pokrajine poklonila zboru dar in povedala, da smo tako tudi v Ronkah prisotni praznovali dan slovenske kulture — Prešernov dan, ki je bil prav v nedeljo. Sledilo je še več drugih pozdravov. Družabno srečanje se je končalo s petjem Prešernove Zdravice in s prijaznim »nasvidenje« kdaj prihodnjic.

lb.

Uspeh »Nove misli«

V ponedeljek 9. februarja je v okviru 11. tedna za izpopolnjevanje slovenskih katehetov na Mirenskem Gradu nastopila pred polno, novo, komaj dograjeno dvorano vokalno-instrumentalna skupina »Nova misel«. To je bil njihov prvi samostojni koncert, toda z vsako pesmijo so izzvali zavidanja vreden aplavz. Več pesmi so morali na zahtevo hvaležnih poslušalcev ponoviti.

Pestri program je bil razdeljen na dva dela: duhovni in narodno-zabavni. Najbolj burno ploskanje je pobrala črnska duhovna pesem, ki jo je pel njihov vodja dr. Mirko Spacapan »Oh happy day« in pa lastna popevka »Hrepenenje«, ki je osvojila občinstvo že na števverjanskem festivalu. Še posebej so bile sprejete vse ostale lastne pesmi (Kristus nima rok, Srečanje, Alfetta, Na kmetiji).

Gotovo je to ena največjih možnih reklam za »Novo misel«, saj je koncertu prisostvoval velik del slovenskih katehetov, ki bo to prijetno presenečenje mladih pevcev prenesel domov. Mnogi so že gledali v koledar in želeli, da bi tak koncert poslušali tudi v domačem kraju.

»Nova misel« pa zasluži iskrene čestitke! — Udeleženci

Podgora

Nenadoma je v petek 6. februarja umrla Marija Susič, rojena 24. aprila 1901. Vredna je spomina, ker je pustila zgled verne in radodarne žene. Stanovala je v svoji hiši na Klancu, kjer je najraje živela sama. Skrbil za težko bolno mater in zaposliti pri goriški knjigovoznici, ki je potem postala knjigarna Paternolli, je darovala svoja najlepša leta. Ko je po smrti matere ostala sama, se je posvetila dobrotelosti. Nada je darovala svoj denar raznim verskim ustanovam, zlasti pa misijonom, katerim je v oporoki zapustila vse, kar ji je ostalo. Zelo so se ji smilili lačni in trpeči po svetu.

Po značaju je bila preprosta in skromna. V svoji hiši ni imela nobene udobnosti, dasi bi si lahko marsikaj privoščila. Občutljiva, je bila zelo hvaležna vsakemu, ki ji je izkazal razumevanje in pomoč pri njenem slabem zdravju.

Bog ji bodi obilen plačnik!

V maju bo odprt mejni prehod Štandrež-Vrtojba

Pretekli teden se je na goriškem županstvu sestala mešana italijansko-jugoslovanska komisija za mednarodni mejni prehod Štandrež-Vrtojba. Županstva se je komisija podala na blok in ugotovila, da so dela tako napredovala, da bo novi prehod lahko uradno odprt v mesecu maju. Ko bo odprt, bodo blagovno izmenjavo preusmerili od Rdeče hiše na novi prehod. Zdi se, da bo obmejni prehod pri Rdeči hiši še naprej ostal kot mednarodni prehod za osebni promet, čeprav so že pisali, da bo ukinjen.

★

Dobro, ki ga storimo, je bolj važno kakor slabo, ki ga razkrinkamo (Gustave Thibon).

tržaške novice

Dr. Stoka pri tržaškem vladnem komisarju

Vladni komisar dr. Marroso je 6. februarja dopoldne sprejel deželnega svetovalca dr. Draga Stoka. Deželni svetovalec Slovenske skupnosti je vladnemu komisarju obrazložil stališča Slovenske skupnosti do vprašanja razlaščevanja na Kolonkovcu ter prepovedi slovenščine na trgu Unità ob nedavni enotni manifestaciji v obrambo miljske ladjedelnice. Dr. Stoka je tudi podrobneje seznanil komisarja o ogorčenju slovenskega prebivalstva nad razlaščanjem na Kolonkovcu in drugod ter nasprotovanju vsega slovenskega prebivalstva zoper zakon št. 865, ki predvideva tak način razlaščanja in je v veliko škodo kmečkemu življenju, v primeru na Kolonkovcu slovenskemu prebivalstvu.

Pogovor med vladnim komisarjem in deželnim svetovalcem Slovenske skupnosti je potekal v prisrčnem in konstruktivnem vzdušju.

Novomašnik

V soboto 14. februarja, na praznik sv. bratov Cirila in Metoda, bo v tržaški stolnici ob 16. uri prejel mašniško posvečenje diakon Giorgio Carnelos, kaplan v župniji sv. Jakoba. Novomašnik je postal diakon že leta 1969 in se je v teh desetih letih posvetil mladini, zlasti pa neokatehumenskemu gibanju. Zaradi tega ga poznajo tudi v Splitu, Pulju in Ljubljani.

Mladika št. 1

Izšla je prva številka letošnje »Mladike«, ki je že v 25. letu. Lepa je. Posebnost novega letnika je objava dnevnika beneško-slovenskega duhovnika Antona Kufole (umrl leta 1959).

»Vita nuova«

Tržaški katoliški tednik »Vita nuova« je izšel iz težkega položaja preteklosti in si pogumno utira novo pot med tržaškimi katoličani. Došednji odgovorni urednik don Eugenio Ravignani, ki je v zadnjem času vodil tednik, je sedaj prepuštil uredništvo mlademu pomočniku don Silvanu Latin. Novemu uredniku želimo veliko uspeha tudi z željo, da bi se »Vita nuova« vsaj včasih spomnila dela in skrb tržaških slovenskih katoličanov in se zavzela za rešitev njihovih problemov. Vemo, da zahteva tako zadržanje tudi pri katoličanih precej poguma, a čas je, da vse možne ovire premagamo in si skupno pomagamo.

Skupno romanje 1981

od ponedeljka 6. do petka 10. julija

Altötting - Salzburg - Mauthausen - Chiemsee

POTOVANJE bo v udobnih avtobusih. Vpisovanje je do 31. marca ali do zasedbe razpoložljivih mest. Vpisujejo vsi naši dušni pastirji. Za potovanje je potreben ali veljavni potni list ali veljavna osebna izkaznica za potovanje v inozemstvo.

STROŠKI znašajo 176.000 lir. V tej vsoti je vključena vožnja in vsa oskrba od kosila prvega dne do kosila zadnjega dne. Ob vpisu je treba dati na račun 50.000 lir.

Zgonik

Seja krajevne sekcije SSK. Sejo, ki je bila 23. januarja, je odprl vodja občinske svetovalske skupine SSK Jožko Gruđen. Prisotna sta bila tudi občinska svetovalca Srečko Stofa in Josip Milič.

Sekcija je med drugim obravnavala pe-reča pravno-urbanistična vprašanja, ki zadevajo občino Zgonik. S tem v zvezi je bil tudi govor o problemu kmetijskega turizma, o katerem sta posebej spregovorila Škerk in Vremec.

V nadaljevanju se je sekcija obravnavala vsa važnejša vprašanja slovenske narodne skupnosti v naši deželi, posebej z zvezi z našo celovito narodnostno zaščito.

Ob koncu je sekcija izrekla ostro ogorčenje nad razlastitvami na Kolonkovcu in izrazila vso svojo solidarnost prizadetim lastnikom in posestnikom.

Pismo tržaške misijonarke

Sestra Anica Miklavčič piše iz Hong-konga (31. januarja 1981):

»Verski položaj na Kitajskem ni sedaj povsod enak. Država je priznala neko svobodo raznim veram; tudi budisti v Pekingu so zopet odprli največjo pagodo, ki je bila zaprta 30 let in imajo že 30 mladih izobraženih novincev, ki ves dan lepo molijo in pojejo. Več katoliških cerkva so zopet odprli za božič, ker narašča število vernikov. Pot za misijonarje pa še ni odprta. Pravijo, da so bile cerkve za božič pri polnočnici polne; ljudje so prišli od daleč in goreče molili ter prepevali latinsko mašo. Molimo, da bo kmalu ena čreda in en pastir.

Sestra, ki je bila prej na Formozi, ostane v Hong-Kongu, kjer čaka, da se ji bo izpolnila »zadnja želja« in se bo lahko vrnila na Kitajsko. V svojem pismu sestra zatrjuje, da moli za poklice in za vse duhovnike. »Ljubi Bog naj nam podeli mir, da bo delo lepo šlo naprej tudi v tem letu 1981. Rada bi prejela »Katoliški glas« tudi v Hong-Kong. Glas mi je drag, ker mi prinaša novice o življenju na Tržaškem. Tudi »Družino« z veseljem prejemam iz Ljubljane«.

★

Res žalostna naša doba, ko je padosodek teže razbiti kot atom (Albert Einstein).

★

Društvo slov. izobražencev v Trstu priredi v ponedeljek 16. februarja v prostorih Slovenske prosvete, ul. Donizetti 3 okroglo mizo ob Merkuševi knjigi »Slovenska ple-miška pisma«. Začetek ob 20.15.

Ostala vsota mora biti poravnana do 31. maja. Predvidena cena velja le, če se ne bo znatno spremenila vrednost denarja.

PRIBLIŽNI PROGRAM: ponedeljek 6. julija: jutraj odhod, kosilo na poti, prihod v Altötting; torek 7. julija: romarski dan v Altöttingu; sreda 8. julija: sv. maša v taborišču v Mauthausen in kosilo v Linzu ob Donavi; četrtek 9. julija: obisk Salzburga, kosilo, jezero Chiemsee; petek 10. julija: po jutranji sv. maši vrnitev domov. Kosilo na poti.

Romanje prireja Duhovska zveza v Trstu.

Božjepotno svetišče v Altöttingu na Bavarskem

Pastirček št. 5

V februarju se spominjamo največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna. Naravno, da mu je tudi »Pastirček« v svoji peti številki posvetil nekaj strani. Tako je Ljubka Šorli prispevala pesem »8. februar«. Za 2. razred je Majda Paulin pripravila risano stran, Anamarija Zlobec pa je spisala enodejanko »Slava Francetu Prešernu«.

Na katehetski strani je poudarjena hvaležnost. V zvezi s tem sta dve tekmovalni vprašanji, povezani z nagrado. Dobijo pa jo le učenci 1., 2. in 3. razreda osnovnih šol. Svetnik tega meseca, ki ga »Pastirček« predstavi, je sv. Blaž.

Za izobrazbo so poskrbeli Ljuba v spisu o Mariji Sklodowski-Curië, Z. Saksida z »Od lažjega k težjemu«, M. Perat s spisom o pisatelju Damiru Feiglu ter Hubert Močnik o plimovanju morja. Nekaj je tudi pripovednih sestavkov kot »Iznajdljivost« (Branko), »Trije potepuhi« (češka pripovedka) in »Zakaj so trije bratci imeli vročino« (Julče Gorjan). O svojem prvem kuharskem poskusu poroča Karmen Natural. Andrej Bratuž je uglasbil pesem »Sinice«, katere avtorica je Ljubka Šorli.

V »Janini pošti« se Jana huduje nad tistimi, ki prepisujejo pesmi in molitvice ter jih pošiljajo kot svoje. Seveda takih ne bo objavila. Tudi ne bo objavila reševalcev ugank iz 1. in 2. razreda osnovne šole, saj je jasno, da jih sami še niso zmožni rešiti.

—jk

Iz življenja naših ljudi

† Šolska sestra Marija Franka

Gospodar življenja je spet poklical k sebi eno izmed šolskih sester, s. Marijo Franko — Alojzijo Martelanc.

Rodila se je v Bukovici dne 15. junija 1894, v nebeško domovino pa je odšla dne 30. januarja 1981, stara 87 let. Preživela je 54 let v redovnem posvečenju in skoro nepretrgoma v Kairu v Egiptu med slovenskimi dekleti, ki jim je bila mati, sestra, svetovalka in vsestranska pomočnica. Vse svoje mladostne in zrele sile je posvetila njim v blagor, saj so prihajale iz vse Primorske zlasti po prvi svetovni vojni in bile na milo in drago predane tujini. Ona jim je bila čuvarica in pomočnica pred izkoriščevalci in skrbna braniteljica njihove vere in morale.

Mlada Lojzka je zapustila Bukovico po prerani očetovi smrti. Kmalu je spoznala šolske sestre iz Maribora, ki so vodile v Aleksandriji v Egiptu nemško-slovensko šolo za slovenska dekleta že od leta 1908. Tiha želja, ki je tlela v njeni duši že dolga leta, je ob tem srečanju vzplamtela. Zaprtila je za vstop pri njih, a Bog, ki svoje kleše do popolnosti, je tudi njo vodil po širokih ovinkih trpljenja in preizkušenj. V teh letih je duhovno dozorevala, se poglobljala in kulturno izpopolnjevala. Šele leta 1927 je lahko vstopila v noviciat v Tomaju na Krasu. Tam je tudi napravila prve zaobljube.

Kaj kmalu so jo predstojniki spoznali za sposobno in duhovno tako izoblikovano, da so ji zaupali dve sestrski pomočnici in jih poslali v Egipt v Kairo, kjer so skupno postavile prve temelje nove podružnice za zaščito slovenskih deklet in mladih mater, ki so prihajale tja množično v službe. V domu sester so se vsako nedeljo shajale, imele popoldansko službo božjo z blagoslovom, nato pa zabavo s petjem, igrami, razgovori v prijetni domačnosti in svobodi.

Po Biljah in Renčah, Prvačini in Dornberku, po Batujah in Selu je še marsikatera žena in mati, ki pokojno sestro Franko dobro pozna in ji hrani globoko v duši hvaležno ljubezen in blag spomin. Naj še zanjo pomoli in ji vošči blaženi mir in pokoj po truda polnem delu.

Letošnje »Prešernove nagrade«

V Cankarjevem domu v Ljubljani so letos 6. februarja podelili sedem nagrad ob slovenskem kulturnem prazniku. Med nagrajenci je tudi Jože Babič iz Trsta. Nagrado je prejel za življenjsko delo na področju gledališke, filmske in televizijske režije. Obenem je bilo podeljenih 15 nagrad iz Prešernovega sklada. Iz našega zamejstva je bil deležen Marko Kravos za pesniško zbirko »Tretje oko«.

Slavnostni govornik je bil predsednik Društva slovenskih likovnih umetnikov akademski slikar Jože Ciuha. Na slovesnosti je sodeloval s koncertom Simfonični orkester slovenske filharmonije. Pod taktirko Antona Nanuta je izvedel skladbi »Proti morju« Marjana Kozine in »Gozdovi pojo« Blaža Arniča.

Foersterjev »Gorenjski slavček« v Gorici

V našem listu smo že najavili nastop solistov ljubljanske Opere z eno najbolj znanih in priljubljenih slovenskih opernih del. To je »Gorenjski slavček« Antona Foersterja, pravzaprav prva slovenska nacionalna opera.

Avtor te opere je Anton Foerster (1837-1926), skladatelj češkega rodu, ki pa je s svojim delom v glavnem obogatil slovensko glasbeno življenje. Od leta 1867 dalje je namreč deloval v Ljubljani, kjer je bil pečovodja Narodne čitalnice, dirigent dramatičnega društva, sodeloval je pri Glasbeni Matici. Vodil je nadalje petje v stolnici, učil na Orglarski šoli, veliko pisal in skladal, sodeloval je tudi pri najstarejši glasbeni reviji Cerkveni glasbenik.

Foerster je skomponiral veliko skladb, zlasti zborovskega značaja, tako svetne kot cerkvene vsebine. Po svoji umetniški smeri je bil izrazit romantik in je v svojo svetno, posebej zborovsko muziko vtilil zlasti slovanski, pa tudi slovenski pečat.

Anton Foerster je gotovo nekaj ustanovitelj slovenske nacionalne opere. Njegovo delo »Gorenjski slavček« sodi prav v to zvrst. Najprej jo je skladatelj napisal (v letih 1870-71) kot opereto in to na razpis Dramatičnega društva v Ljubljani. Delo je najprej nastalo v operetni obliki z uverturo in dvanajstimi glasbenimi vložki in v tej obliki jo je tudi ocenila posebna strokovna komisija v Pragi, v kateri je bil tudi slavni skladatelj Bedrich Smetana ter dobila prvo nagrado. Prvič so delo uprizorili v Deželnem gledališču v Ljubljani 27. aprila 1872 pod Foersterjevim vodstvom. Malo kasneje pa je skladatelj svoje delo preoblikoval iz operete v opero, saj je skomponiral še več glasbenih vložkov in govorjeno besedilo zamenjal z recitativom. Dokončno glasbeno predelavo je leta 1922 izdelal glasbenik Karel Jeraj.

Kakšna je vsebina Foersterjeve opere? Protagonist je gorenjski študent Franjo, ki nastopa skupno s svojim dekletom — Minko in jo obdrži na domači zemlji ter tako prepreči, da bi šla s francoskim učiteljem petja v Francijo. Znani so npr. plesi in zbori iz opere. Med njimi naj omenimo znan in lep vložek Ave Marija.

Slovenski muzikolog Jože Sivec tako piše med drugim o tem delu: »Foersterja je pri komponiranju vodila želja, da bi ustvaril slovensko nacionalno opero. Zato je skušal v melodiki zadeti domači slovenski ton, razen tega pa je domiselno uporabil nekatere slovenske narodne in ponarodele napeve.

Odlomke iz te slovenske opere bomo slišali v nedeljo 22. februarja v Katoliškem domu v Gorici. Peli bodo priznani solisti iz Ljubljane, med njimi Vilma Bukovčeva in Tone Kozlevčar. Začetek ob 16.30.

Sovodnje

Povišek za elektriko in za smeti. V soboto 31. januarja je župan Vid Primožič po hitrem postopku sklical občinsko sejo, ker je šlo za izpolnitev dveh nujnih državnih predpisov. Potrebno je bilo namreč odobriti povišek za elektriko in za odvažanje smeti. Obe točki dnevnega reda je pojasnil podžupan Klemše. Zadeva je naslednja:

Rimska vlada je tik pred koncem leta 1980 sprejela zakon, s katerim dopušča, da občinske uprave lahko zvišajo davek na elektriko za gospodinjstvo, in sicer 10 lir za vsako kilovatno uro preko 75 kw. Denar, ki se tako zbere, ostane občinam, služiti pa mora za kritje obresti za posojila, ki bi jih občine sklenile s kako privatno banko. Zadevni sklep o povišanju davka pa morajo občinske uprave sprejeti do 31. januarja 1981, sicer ne bodo smele jemati posojil.

Sovodnjska občina, je razložil podžupan, ima namen najeti posojilo za razširitev ceste Rubije-Vrh, za dokončanje občinske telovadnice in za nakup šolskega

avtobusa. Zaradi tega je prisiljena, da se posluži omenjenega dekreta in poviša davek na uporabo električnega toka v gospodinjstve namene in sicer za 10 lir, kot določa vladni dekret.

Nekaj podobnega je s smetarsko službo. Odvažanje smeti in odpadkov postaja vedno dražje, ker se višajo izdatki za plače delavcem, za nafto in za druge režijske stroške. Poleg tega je smeti in odpadkov vedno več, v Sovodnjah smo prišli že do 120 kg mesečno na gospodinjstvo. Zakon pa določa, da morajo občinske uprave vse izdatke za smetarsko službo kriti s pristojbinami za to službo. Vsled tega je nujno, da se tudi ta pristojbina poviša. Sklenili so, da se poviša v naslednji meri: navadna gospodinjstva od 180 na 215 lir za kv. m; trgovine od 270 na 325, gostilne od 360 na 430 lir za kv. m.

Občinski svet je predlog odobril, vendar v bistvu s protestom proti vladi, ker omenjeni dekret omejuje samostojnost občinskih uprav, ki niti niso bile poklicane, da izrazijo svoje mnenje; poleg tega je bil rok enega meseca odločno prekršek.

Prešernova proslava na osnovni šoli v ul. Veneto

V okviru slovenskega kulturnega praznika so v soboto 7. februarja učenci in učitelji osnovne šole v ul. Veneto v Gorici priredili Prešernovo proslavo.

Ob tej priložnosti so v svojo sredo povabili pisateljico Zoro Piščanc; naprosili so jo, naj jim kaj pove o svojem dosedanem delu. Prošnji je pisateljica rada ustregla in tako našo mladino seznanila s svojimi dosedanjimi spisi, zlasti še s knjigo o pastirici Urški, iz katere je prebrala kratek odlomek. Pisateljici so učenci z velikim zanimanjem prisluhnili in ji v zvezi z njenim pisateljskim udejstvom postavili tudi več vprašanj, na katera je pisateljica rade volje odgovarjala.

Ob koncu je gdč. Piščancova poklonila učencem in učiteljem več izvodov svojih del z osebnim posvetilom, ti pa so se ji toplo zahvalili, da se je njihovemu vabilu odzvala in prišla med nje.

Uspešna gostovanja štandreške dramske skupine

Štandreška dramska skupina pridno in uspešno nastopa s kriminalko Agathe Christie »Deset zamorčkov« v režiji Emila Aberška. Od premiere, ki je bila v začetku januarja letos, so štandreški igralci nastopili dvakrat na domačem odru, nato pa v Doberdolu, v Pevni in v Gorici.

V soboto 14. t. m. se bodo predstavili v Prvačini, naslednji dan v nedeljo pa v Grgarju. Na programu imajo še vrsto drugih gostovanj.

Družinska posvetovalnica v Gorici

Škofijskil pastoralni svet, ki se je sestel v soboto 7. februarja pod predsedstvom g. nadškofa Cocolina, je v prvi vrsti razpravljal o družinski posvetovalnici, ki naj bi se ustanovila tudi v goriški škofiji kot jih imajo drugod. O tem so razpravljali že na seji 7. decembra lani, a niso prišli do zaključkov. Posebna komisija, ki jo je svet imenoval, je med tem časom opravila svojo nalogo, da preuči možnosti in korist slične ustanove. Njeni zaključki so bili pozitivni. Svet je njeno delo vzel na znanje in sklenil z veliko večino glasov, naj se napravijo potrebni koraki, da se družinska posvetovalnica ustanovi.

Sledila je razprava o drugih točkah dnevnega reda: finančno stanje škofijskega tedinika Voce Isontina; poročilo o pastoralnem delu za mladino (don Paolo Bonetti), o pomoči, ki jo goriška škofija nudi potresencem na jugu.

Problem referendum, ki je bil zastavljen na seji izven dnevnega reda, se je prenesel na prihodnjo sejo, ki bo v aprilu.

Na podlagi nad vsa pričakovanja velikega uspeha lanskoletnega teološkega tečaja organizira župnija sv. Ivana v Gorici s skupino izobražencev in študentov

MALI TEOLOŠKI TEČAJ za laike

z vodilno mislijo: *Kristjani za prihodnost.*

Predavanja si bodo sledila v osmih zaporednih sredah zvečer v Katoliškem domu v Gorici. Začetek ob 20. uri. V svet poglobljenega krščanstva nas bodo vodili znani slovenski teologi in laiki. Spored predavanj:

18. februarja: dr. Alojz Rebula, »Knez tega sveta«.

25. februarja: dr. Anton Strle, »Molitev kot eksistenca«.

4. marca: dr. Franc Rode, »Ali smo kristjani obračunali z usodo?«.

11. marca: dr. Janez Juhant, »Kristjan pred vrednoto in škodljivostjo znanosti«.

18. marca: Matjaž Puc, »Kako so možni misijoni med ateisti?«.

25. marca: dr. Jože Krašovec, »S svetim pismom v 21. stoletje«.

1. aprila: nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar, »Sinoda o družini«.

8. aprila: Vinko Kobal, »Kaj je človek dolžan storiti za doseg vere?«.

»Dokler človek veruje v nov začetek in v njem krepko zastavi, ostane mlad. Njegov pogled je obrnjen v prihodnost. Z zaupanjem in odločnostjo se poda znova na pot«. - Nadškof Šuštar

DAROV

Za Katoliški glas: Olga Terčon, Mavhinja ob tretji obletnici smrti dragega nečaka Marina Širca 30.000; R. L., Tržič 8.000; N. N., Sovodnje 6.000; Peter Tomšič, Sovodnje 6.000; Vinko Tomšič, Sovodnje 23.000; Andrej Krošelj, Kanada 32.000; zvesta bralka iz Boljunca 5.000; Rudi Mlakar 10.000; bolnik iz Trsta 5.000 lir.

Za katoliški tisk: Marija Ban, Bane ob peti obletnici smrti dragega brata Viktorja 5.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: C. M., Gorica 40.000; Pepca Prinčič namesto cvetja na grob drage Ivanke 10.000; družina Krpan ob obletnici smrti brata Ivana 50.000 lir.

Za Katoliški dom: M. Z. 50.000; J. V. 25.000; Marijina družba 25.000 lir.

Družbenica iz Gorice: v spomin svojih rajnih za Katoliški glas 25.000 in za cerkev sv. Ivana 10.000 lir.

Janez in Saša ob izgubi babice za skavte in za Pastirčka po 5.000 lir.

Za cerkev v Pevni: družini Košič in Bensa namesto cvetja na grob drage Milke Figelj 50.000; Marica v spomin pok. očeta Valentina Bensa 20.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Dragica in Jožica namesto cvetja na grob D.J. Gleria 40.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: žena in otroci ob četrti obletnici smrti dragega moža in očeta Dorčeta 50.000 lir.

Za sklad Mohorjeve družbe: dr. Anton Ravnik, Kalifornija 22.500 lir.

Dušan Hmeljak, Trst: ob 80-letnici Juleta Slokar za Katoliški glas 13.000 in za slovenske goriške reveže 20.000 lir.

Marija in Marko Udovič, Trst: za Katoliški glas 30.000, za Mladiko 10.000, za Pastirčka 10.000 in za Marijin dom v Rojanu 50.000 lir.

Neva Fonžari in Ana Zerjal: za Katoliški glas 40.000, za Mladiko 30.000, za misijone 50.000, za lačne po svetu 50.000 in za Marijin dom v Rojanu 50.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: Pavel Frank ob obletnici smrti žene Stane 17.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: družina Vidali-Savio v spomin na Otella Lizzi 20.000; družina Lizzi v spomin na moža in očeta Otella 30.000; Danica Krevatin 4.000; N. N. 10.000; N. N. za ogrevanje 10.000 lir.

Za Dom p. Leopolda pri Domju: N. N., Trst v spomin na pok. starše 100.000; E. P., Trst 50.000; N. N. 10.000; N. N. 10.000; N. N. Kolonkovec 10.000; Amalija Curk, Trst 4.000 lir.

Za cerkev v Novi Gorici: C. M., Gorica 40.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: Boris Kuret 25.000; Milena Bač 5.000; družina Ražen 10.000; Marija N. 10.000; Marija Mulaš v spomin pok. mame 10.000; sosedovi namesto cvetja na grob Marije Zagar (Faksetove) 28.000; Zalka Ražen, Bazovica v spomin Marije in Siliota Ražen 10.000; družina Leban, Bazovica v spomin na Marijo Ražen 20.000; Mirjam Levstik in Nevja Zerjal v spomin na sošolca Pavla Sedmaka 20.000; Lidija z družino (Bazovica) ob peti obletnici smrti dragega brata Viktorja Ban 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Štandreško »Kmečko društvo« je zborovalo

Vsakoletni redni občni zbor štandreškega »Kmečkega društva« se je vršil v soboto 7. februarja. Letošnje zasedanje je imelo še poseben pomen, saj obhaja štandreško društvo že 30-letnico delovanja v korist kmetijstva v Štandrežu.

Društvo je nastalo iz potrebe po združevanju in skupnem upravljanju strojev ter drugih potrebščin za smotno obdelovanje zemlje. Danes se društvo srečuje z drugačnimi problemi, ki ogrožajo obstoj društva in kmetijske dejavnosti v Štandrežu. Gre za obsežna razlašanja obdelane zemlje in za razne posege, ki krčijo življenjski prostor našega kmeta.

Pri volitvah je bil v glavnem potrjen prejšnji odbor društva.

Šport

Smučarske tekme Olympie

V nedeljo 22. februarja bo goriška Olympie organizirala društvene smučarske tekme za svoje člane, njihove svojce ter simpatizerje. Tekme bodo v Rablju (Cave del Predil) in bodo obsegale veleslalom in smučarski tek. Tekmovalci bodo razdeljeni po starosti v različne kategorije; nagrajeni bodo tudi zakonski pari in družinske skupine.

Rok za vpis je do 19. februarja zvečer in sicer pri: prof. Krannerju, v urarni Vižintin, dr. Vrtovcu in v trgovini čevljev Košič v Raštelu; vpisnina znaša ali 1.000 ali 2.000 ali 3.000 lir.

V nedeljo 22. februarja bo na razpolago avtobus iz Gorice; cena vožnje je 2.000 oziroma 4.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa 5.000; N. N., Sovodnje 50.000; družini Korošič in Trampuž, Trst v spomin pok. Ane Jeršič 50.000 lir.

Ljubljanska TV

Spored od 15. do 21. februarja 1981

Nedelja: 13.25 Slalom za moške. 17.35 Od Bijelega polja do Plevlja; Igre na snegu. 17.45 Praznik, ameriški film. 20.00 Veliko mesto, nadalj.

Ponedeljek: 17.35 Človekovi prijatelji. 18.00 Narava in človek. 20.00 Debitanti v jugoslovanskih studijih (tv drama). 21.20 Kulturne diagonale.

Torek: 17.15 Lolek in Bolek. 17.35 Ptuj 80. 18.05 Pisani svet. 19.00 Knjiga. 20.00 Mimo življenja. 20.55 Zgodba o vitezu Des Grieuxu in o Manon Lescaut, nadalj.

Sreda: 17.35 Hiša s petelinom. 17.50 Velike razstave. 18.20 Okrogli svet. 20.00 Bravo, maestro!, jugoslov. film. 22.00 V znamenju.

Četrtek: 17.30 Tovarišija. 18.00 Grad in prestolnica, škotski film; S konjem čez Bolgarijo, bolgarski film. 18.40 Na sedmi stezi. 20.00 Mednarodna obzorja. 22.05 V znamenju.

Petek: 17.25 Olimpiada smeha. 17.50 Srečanje okteta. 18.30 Vloga in pomen čustev v našem življenju. 20.00 Srečno, tujka!, avstralska nadalj. 21.35 Alpsko smučanje. 21.55 Mračna soba, angleški film.

Sobota: 15.40 Skrivnosti globin. 17.10 Košarka Budućnost : Crvena zvezda. 18.50 Naš kraj. 20.00 Beograd ponoči. 21.00 Cirkus. 21.25 Alpsko smučanje. 21.45 Od pekla do Teksasa, ameriški film.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15 % davek IVA.

Odgovorni urednik: *mšgr. Franc Močnik*
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Spored od 15. do 21. februarja 1981

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Veliki orkestri. 10.30 Oddaja o »Benečiji. 11.00 Mladinski oder: »Zaklad pri samotni roži«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Okuole ognjišča - pred studencan. 15.00 Sport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Slovenci v miljskem okolišu. 9.00 Glasbena matineja. 10.10 Koncert. 11.40 Zimzelene melodije. 12.00 Kulturni dogodki. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Zborovska glasba ZCPZ. 14.10 Otroški kotichek: Tik-tak. 15.00 Glasbeni ping pong. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Slovenski kvintet trobil. 18.00 Kulturno pismo.

Torek: 8.10 Primorska duhovščina pod fašizmom. 9.00 Glasbena matineja. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 Komorna glasba. 11.30 Folklorni odmevi. 12.00 Četrtekova srečanja. 12.30 Melodije od vsepovsod. 14.10 Odraslim prepovedano! 16.00 Mladi pisci. 16.30 Rezervirano za... 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Nove plošče. 18.00 »Florentinski slavniki«, komedija.

Sreda: 8.10 Gospodarsko uveljavljanje tržaških Slovencev. 10.10 Koncert. 10.45 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 11.40 Zimzelene melodije. 12.00 Pod Matajurjan. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Naši zbori. 14.10 Iz zakladnice slovenske mladinske literature. 14.30 Roman Janeza Jalna: »Bobri«. 15.00 Nove plošče. 15.30 Med dvema ognjema. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladi izvajalci; z revije ZCPZ. 18.00 Glasbeni trenutek doma in drugje. 18.40 Priljubljeni motivi.

Četrtek: 8.10 Slovenska društva v Trstu in okolici. 9.00 Glasbena matineja. 10.10 Simfonična glasba. 10.45 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 11.30 Folklorni odmevi. 12.00 Glasbene trenutek doma in drugje. 14.10 Mladi pred mikrofonom. 14.45 Problemi slovenskega jezika. 15.00 Glasba. 16.00 V. Beličič: »Zgodovina neke Zgodovine«. 16.30 Glasbene diagonale. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Poezija samospeva. 18.00 Četrtekova srečanja. 18.30 Kulturne rubrike naših tednikov.

Petek: 8.10 Zimske slike. 10.10 Operna glasba. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 12.00 Na goriškem valu. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Seghizzi 1980. 14.10 Otroški kotichek: Kje je napaka? 14.30 Janez Jalen: »Bobri«. 15.00 Doba kantavtorjev. 16.00 Okuole ognjišča - pred studencan. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Diplomiranci šole Glasbene matice v Trstu. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Slov. imena naših krajev.

Sobota: 8.10 Svet za obzorjem. 9.00 Glasbena matineja. 10.10 Skupina »Nova academia« iz Trsta. 11.30 Folklorni odmevi. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Otroški kotichek: Tomi na obisku. 14.30 Gremo v kino. 14.40 Glasba od A do Z. 16.30 Poslušali boste. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Slovenski zbori. 17.30 Na goriškem valu. 18.00 Tone Partljič: »Marjetice...«, monodrama. 18.45 Vera in naš čas.

Služba v Rimu. Hotel »Bled« sprejme v službo:

- uradnico z znanjem jezikov za recepcijo;
- kuharico, večšo jugoslovanske kuhinje;
- strežajko za restavracijo.

Plača dobra, hrana in soba za gotovljena. Ponudbe na Hotel Bled, Via S. Croce in Gerusalemme 40, 00185 Roma, telefon (06) 777102.

APOSTOLSTVO SV. CIRILA IN METODA V GORICI

vabi

NA PROSLAVO SVETIH BRATOV

ob njuni razglasitvi za sozavetnika Evrope
v nedeljo 15. februarja ob 16.30 v Katol. domu v Gorici

- poje moški zbor »Fantje izpod Grmade«
- prof. Maks Šah govori o ekumenski dediščini svetih bratov in sv. Benedikta
- diapozitivi o zadnjem ekumenskem potovanju.